

Iz Betlehema

***“Ne kaže li Pismo da
Krist dolazi iz potomstva
Davidova, i to iz
Betlehema, mjesta gdje
bijaše David?”
— Ivan 7: 42***

NAŠ UVODNI STI izgovorili su u Isusovo vrijeme ljudi koji su vidjeli njegova velika čuda i čuli njegova učenja ljubavi, dobrote i nade. Izjavljujući da će Krist, Mesija, doći iz Betle-

hema, bez sumnje su se prisjetili Mihejevih proročanskih riječi, koji je napisao: “A ti, Betleheme Efrato, najmanji među kneževstvima Judinim, iz tebe će mi izaći onaj koji će vladati Izraelom; njegov je iskon od davnina, od vječnih vremena..”—Mihej 5: 2

Doista, najveća vijest svih vremena najavljena je kao ona koja dolazi iz Betlehema. Ova je vijest bila najsvjetlija od svih poruka u mračnoj noći grijeha i smrti ovoga svijeta. Bila je to najava Isusova rođenja. Nijedan drugi pojedinačni događaj nije toliko promijenio pravac svijeta, niti tolikom broju ljudi dao tračak nade za budućnost. Za Isusove sljedbenike to je bila nada koja ih je tješila i podržavala tijekom njihova kršćanskog putovanja.

VIJEST O VELIKOJ RADOSTI

Okolnosti povezane s Isusovim rođenjem bile su neobične. Određen da bude “Knez mironosni” i kralj cijele zemlje, ipak je rođen u štalici. (Izaija 9: 6, 7) Svijet

u cjelini je znao malo ili ništa o tome što se događalo, unatoč tome dolazak na zemlju Sina Božjeg navijestio je anđeo, koji je rekao pastirima na brdima Judeje, “Ne bojte se! Evo, javljam vam blagovijest, veliku radost za sav narod! Danas vam se u gradu Davidovu rodio Spasitelj—Krist, Gospodin.” Zatim je anđeo, zajedno sa “silnom nebeskom vojskom”, pohvalio Boga i rekao: “Slava na visinama Bogu, a na zemlji mir ljudima.”—Luka 2: 10-14

Kakvo li je ovo bilo predstavljanje svijetu i s kakvim je autoritetom dano! Bilo je ispunjeno nadama u mir i život za cijelo čovječanstvo—”blagovijest velike radosti”—jer je rođen Spasitelj, onaj koji je došao spasiti čovječanstvo od grijeha i njegove kazne, smrti. Nije ni čudo što su nebeske vojske uzvikivale: “Slava Bogu na visini!”

DOLAZE NEVOLJE

Međutim, ovaj koji je rođen za kralja ubrzo se suočio s nevoljama. Njegovi su roditelji dobili upute da s malim djetetom pobjegnu u Egipat kako bi ga spasili od Herodova gnjeva. Od početka svoje kratke službe mrzili su ga i progonili vjerski vođe vlastitog naroda. Na kraju je ubijen na križu. Nekoliko godina kasnije, narod kojem je Isus služio, umjesto da uđe u eru mira zbog njegova dolaska, bio je uklonjen sa svoje zemlje, a ljudi su se raspršili po cijeloj zemlji i potom bili žestoko progonjeni.

Međutim, trebamo imati povjerenja u Božja obećanja i ne trebamo se bojati. Kakve god bile dnevne vijesti tijekom svih dana našeg života, možemo se sa sigurnošću vratiti na taj betlehemski datum i prisjetiti se objave koja je došla s neba, da je spasitelj i budući kralj rođen u Betlehemu, Davidovu gradu, i da će ova dobra vijest biti za sve ljude u Božje vrijeme.

MNOGI PRIHVAĆAJU ISUSA

Kako se sadašnje kršćansko doba razvijalo, mnogi su ljudi i narodi počeli prihvaćati Krista i otvoreno primjenjivati njegova učenja. Međutim, kako se pokazalo, velik dio se samo tako nazivao. Umjesto da promiču mir na zemlji i dobru volju prema svojim bližnjima, oni su ratovali jedni protiv drugih, često čineći to u Kristovo ime. Neke od najkrvavijih sukoba ovog vremenskog razdoblja vodili su takozvani kršćanski narodi pod zastavom križa.

Gotovo da nije bilo vremena od rođenja Kneza mira da svijet, ili neki njegov dio, nije bio pogođen ratom ili strahom od rata. Nadalje, takozvani napredak civilizacije u posljednjim stoljećima nije bitno promijenio ovu sliku. Čak i sada, dok se 2023. godina bliži kraju i mnogi u svijetu obilježavaju Isusovo rođenje, milijuni se pitaju hoće li i kada nastupiti anđeoska najava mira i dobre volje među ljudima.

Konflikt koji je u tijeku zbog ruske invazije na Ukrajinu izazvao je šok u cijelom svijetu. I ljudi i svjetski čelnici strahuju da će Rusija povećati svoju želju za osvajanjem i proširiti svoje napade na druge susjedne zemlje. Zatim postoji strah među udaljenijim narodima da će nekako biti uvučeni u sukob na jednoj ili drugoj strani. Konačno, s obzirom na nepredvidljivost ruskog predsjednika, postoji uvijek prisutna mogućnost da on odluči koristiti nuklearno naoružanje kao prikaz moći i kontrole. Svakako, vijesti koje dolaze iz ovog dijela svijeta trenutno su daleko od poruke mira i dobre volje.

NEDOSTATAK MIRA

Prethodni opis trenutnog rusko-ukrajinskog sukoba samo je jedan primjer koji ukazuje na trenutno stanje stvari u svijetu, u kojem su “dobre vijesti” rijetko

dio dnevnih vijesti. No, nemojmo iz ovoga zaključiti da je svrha Isusova dolaska na Zemlju propala ili da je njezino ostvarenje na bilo koji način odgođeno. Olujni oblaci ljudske strasti koji danas lebde nad izbezumljenim i strahom ispunjenim svijetom rezultat su ljudskog neuspjeha. To je Bog unaprijed znao i prerekao u Bibliji. On je to dopustio kako bi ljudski rod mogao shvatiti da je jedini izlaz iz njegove zbunjenosti i nedoumice da se zagleda u njega.—Luka 21: 25-28

Jedno od temeljnih biblijskih učenja jest da se “mir na zemlji” koji su anđeli objavili kad se Isus rodio treba ostvariti uspostavom Kristova kraljevstva. Ova velika istina bila je uglavnom izgubljena iz vida tijekom većeg dijela kršćanske ere. Postupno je prihvaćeno stajalište da se Kristovo kraljevstvo treba uspostaviti ljudskim naporima, s mišlju da sve što je Bog zamislio učiniti za ljudsku rasu ovisi o naporima ljudi koji će raditi i boriti se u Kristovo ime. Kako je kratkovidno pretpostaviti da će veliki Bog svemira, Stvoritelj neba i zemlje, ovisiti o slabim, nesavršenim i pogrešnim naporima svojih ljudskih slugu!

Kršćanski svijet dao je sve od sebe da uspostavi Kristovo kraljevstvo, ali njegovi loši i često užasni rezultati su ono što danas vidimo širom svijeta. Svi podignuti spomenici i ispisana povijest ukrašeni su neuspjehom koji svjedoči o ljudskoj gluposti i sebičnosti. Međutim, za one koji imaju vjere u obećanja i proročanstva iz Biblije, poruka koja razveseljuje srce je da će Bog učiniti za ljudsku rasu ono što ona sama nije mogla učiniti.

BOŽJA OBEĆANJA

Prisjetimo se nekih obećanja u kojima nam Bog daje tu sigurnost. Jedno od njih nalazimo u Izaijinom proročanstvu, koje je prethodno djelomično spomenuto, a

odnosi se na Isusovo rođenje i njegovu buduću vladavinu kao svjetskog kralja. “Jer, dijete nam se rodilo, sina dobismo; na plećima mu je vlast. Ime mu je: Savjetnik divni, Bog silni, Otac vječni, Knez mironosni. Nadaleko vlast će mu se sterat’ i miru neće biti kraja nad prijestoljem Davidovim, nad kraljevstvom njegovim: učvrstit će ga i utvrdit u pravu i pravednosti. Od sada i do vijeka učinit će to privržena ljubav JAHVE nad vojskama.”—Izaija 9: 6, 7

Dvije su izjave u ovom proročanstvu o Isusovom rođenju koje mnogi propuštaju pravilno razmotriti. Jedna je da će vlast koja je ovdje obećana biti na “njegovim ramenima”. Druga je da će “privržena ljubav JAHVE nad vojskama to učiniti.” U hebrejskom tekstu riječ “JAHVE” označava Svemogućeg Boga. Time se naglašava činjenica da Bog preuzima odgovornost za ispunjenje ovog obećanja. Drugim riječima, Krist će preuzeti zadatak za uspješnu uspostavu i funkcioniranje svog kraljevstva, a Jahvina privržena ljubav jamči rezultate.

KRISTOVO KRALJEVSTVO

Kršćani su stoljećima pokušavali uspostaviti Kristovo kraljevstvo vlastitom revnošću, a ne Božjom. Na lukave načine također su nastojali na sebe preuzeti odgovornost za uspostavu i vladanje u Kristovom kraljevstvu, ali to uređenje nije donijelo mir na zemlju. Umjesto toga, to je potaknulo okrutni progon i krvave ratove kako bi se prisilio na konformizam. To nije bila revnost JAHVE nad vojskama, već djelo ambicioznih pojedinaca i skupina čiji je žar bio u suprotnosti s voljom i planom Božjim. Imali su “revnosti Božje, ali ne u pravom razumijevanju.”—Rimljanima 10: 2

Kristovo kraljevstvo nije uspostavljeno ljudskim spletkama i diplomacijom. To vrijedi i za prošlost i za

sadašnjost. Njegovo djelovanje neće proizaći iz ravnoteže moći izazvane prijetnjom uništenja korištenjem nuklearnog oružja ili drugih ljudskih zamisli. Zapravo, mesijansko kraljevstvo uspostavljeno je božanskom intervencijom u poslove ljudi, i na sreću, usprkos svim pogrešnim naporima potaknutim ljudskom sebičnošću.

U Mihejevom proročanstvu, dana nam je ova sigurnost: “Dogodit će se na kraju danâ: Gora doma JAHVINA bit će postavljena vrh svih gora, uzvišena iznad svih bregova. K njoj će se stjecat svi narodi, nagnut će mnoga plemena i reći: ‘Hajde, uziđimo na goru JAHVINU, u dom Boga Jakovljeva! On će nas naučiti’ svojim putovima, i hodit ćemo stazama njegovim. Jer će sa Siona zakon izaći, riječ JAHVINA iz Jeruzalema.’ On će upravljati mnogim pučanstvima i bit će sudac moćnim narodima. Svoje će mačeve prekovati u ralice, a svoja koplja u radne srpove. Narod na narod neće mača dizati niti će se više za rat vježbati. Svaki će mirno živjeti pod lozom vinovom, pod smokvom svojom, i nitko ga neće plašiti. To rekoše usta JAHVE nad vojskama.”—Mihej 4: 1-4

BOŽJE KRALJEVSTVO KROZ IZRAEL

Počevši od Davida, kraljevi Izraela vladali su kao predstavnici Boga, sa sjedištem vladanja na brdu Sionu u Jeruzalemu. (1.Kraljevima 2: 11; Psalmi 135: 21) Narod Izraela, stoga bi, “goru doma JAHVINA” lako shvatio kao Jahvino kraljevstvo, koje djeluje kroz vladajući dom božanskog imenovanja. Davidov vladajući dom bio je simbol ove prorečene planine. Međutim, taj vladajući dom prestao je djelovati svrgavanjem posljednjeg judejskog kralja, Sidkije. Proročanstvo koje je tada dano izjavilo je da toga više neće biti “dok ne dođe onaj koji ima suditi.”—Ezekiel 21: 25-27

Onaj “koji ima suditi” rođen je kao dijete u štalici u Betlehemu. U navještenju Mariji anđeo Gabriel je rekao: “Ne boj se, Marijo! Ta našla si milost u Boga. Evo, začet ćeš i roditi sina i nadjenut ćeš mu ime ISUS. On će biti velik i zvat će se Sin Svevišnjega. Njemu će Gospodin Bog dati prijestolje Davida, oca njegova, i kraljevat će nad domom Jakovljevim uvijek i njegovu kraljevstvu neće biti kraja.”—Luka 1: 30-33

Ovo je u skladu s prethodno citiranim Izaijinim proročanstvom, koje je, sjećamo se, objavilo da će ovaj “Knez mira”, Krist Isus, sjediti na Davidovom prijestolju, kako bi uredio, uspostavio i vladao u kraljevstvu svoga Oca sa sudom i pravdom zauvijek. Tako je Isus postao glava Božje božanskog vladajućeg doma. Počevši sa svojom zemaljskom službom, započeo je odabir i pripremu grupe pozvane iz svijeta čovječanstva da budu sunasljednici s njim u ovom vladajućem domu. Začetkom i rođenjem od Duha Svetoga oni su postali članovi božanske obitelji s Isusom.—Rimljanima 8: 14-17; 1.Ivanova 3: 1, 2

ODABIR KRALJEVSKOG DOMA

Neko je vrijeme mogućnost da se postane dio ovog kraljevskog doma sinova bila ograničena na Abrahmove prirodne potomke. To su bili Božji ljudi kojima su izvorno data obećanja, a među njima je Isus vršio svoju službu. “Onima koji ga primiše podade moć da postanu djeca Božja.” (Ivan 1: 12) Međutim, nedovoljan broj židovskog naroda odazvao se ovom pozivu, pa je kasnije, kroz evanđeosku poruku, poziv upućen i poganima.—Djela apostolska 13: 46-49

Djelo okupljanja i pripreme za život i kraljevanje s Kristom nastavilo se kroz cijelo kršćansko doba. Kako se svaki od njih, kroz kušnju, pokazao dostojnim, zaspao je smrću da bi se probudio na kraju doba u “prvom

uskrsnuću” da živi i “kraljuje s njim [Kristom] tisuću godina”. (Otkrivenje 20: 6) Kao što je Isus bio podignut iz mrtvih moćnom Božjom silom na početku doba, tako su njegovi sunasljednici uskrsnuli na kraju doba. Oni se pridružuju Kristu kako bi sačinjavali duhovnu i svemoćnu “goru doma JAHVINA” koja je uspostavljena na “vrhu planina”, to jest, dominiraju svim ljudskim poslovima.

Jedan od razloga zašto su ljudi pogrešno razumjeli Božji plan je to što nisu uzeli u obzir njegovu silnu moć. Misleći da je ograničen na ono što slabi i nesavršeni ljudi mogu postići u njegovo ime, pokazalo se da je božanska namjera propala. Naprotiv, međutim, Bog je u izobilju sposoban ostvariti svoje naume unatoč naporima palog čovječanstva u suprotnim smjerovima.—Izaija 55: 10, 11

Dobar primjer za to je Isusov slučaj. Rođen je da bude kralj i da sjedi na prijestolju svoga oca Davida. Vjerski vladari njegova vremena mrzili su ga i na kraju su ga uspjeli ubiti, a jedna od optužbi protiv njega bila je da je tvrdio da je kralj. (Matej 21: 4-9; Luka 23: 38) Ubili su kralja, ali to nije osujetilo božansku namjeru usredištenu u njemu. Doista, bilo je neophodno da Isus umre kako bi otkupio svijet od smrti, i Bog ga je uskrisio iz mrtvih.—Djela apostolska 2: 22-36

Na značaj ovoga, budući da se odnosi na Božja obećanja koja se odnose na vladajući dom Davidov, skreće nam pozornost apostol Pavao u propovijedi održanoj u Antiohiji. “I mi vam navješćujemo evanđelje: obećanje dano ocima Bog je ispunio djeci, nama, uskrisivši Isusa, kao što je i pisano u Psalmu drugom: Ti si Sin moj, danas te rodih. Da ga pak uskrisi od mrtvih te se on više nikad neće vratiti u trulež, rekao je ovime: Dat ću vama svetinje Davidove, pouzdane.”—Djela apostolska 13: 32-34; Psalmi 2: 6, 7; Izaija 55: 3

Baš kao što je bila dobra vijest da je rođen onaj koji će zauvijek sjediti na Davidovom prijestolju, bila je također radosna vijest da je, kada su ga njegovi neprijatelji ubili, služeći tako kao kohorta Sotone u njegovim naporima da osujeti božansko svrhu, Bog uskrisio ovog većeg Davida iz mrtvih. Možemo li sumnjati u trijumf Očevog plana za spasenje i mir ljudske rase kada se moć poput ove može upotrijebiti da se osigura njegov uspješan završetak? Primjenom takve svemogućće moći Božja će vlast biti uspostavljena na zemlji.

USPOSTAVA BOŽJEG KRALJEVSTVA

U Božjem kraljevstvu, pod vladavinom Krista i njegovih vjernih sljedbenika, ljudi i narodi svijeta željet će biti poučeni Gospodinovim putevima; a kada to učine, više se neće učiti ratovati niti vježbati ratne vještine. Svo vrijeme i resursi koji se sada posvećuju proizvodnji ratnog streljiva bit će usmjereni prema miroljubivim ciljevima. Tada će svi biti zaštićeni.—Psalmi 46: 9; Izaija 2: 4; Zaharija 9: 10

U to vrijeme nitko neće plašiti ljude. Danas je svijet ispunjen strahom. Upravo u ovom trenutku, kako se 2023. godina bliži kraju, postoji strah od eskalacije rata, revolucije, ekonomske recesije ili depresije, rastućih društvenih sukoba, političkog ekstremizma na više strana i sve većeg moralnog bankrota, da spomenemo samo neke. Nigdje nema pravog mira i sigurnosti. Kao da poruka anđela o miru i dobroj volji na zemlji nikada nije bila objavljena. To je zato što živimo na kraju doba kada će, kao što su proroci prorekli, carstvo Sotone, “boga ovoga svijeta”, biti prevladano putem “vremena tjeskobe kakve ne bijaše otkako je ljudi pa do toga vremena.”—2. Korinćanima 4: 4; Otkrivenje 20: 2, 3; Daniel 12: 1; Matej 24: 21, 22

Onima koji nisu prosvijetljeni biblijskim proćanstvima o znaćenju sadašnje “nevolje naroda”, ćini se kao da je anđeoska poruka mira na zemlji samo prazna rijeć (Luka 21: 25) To je dovelo do netoćnog razumije-
vanja anđeoskog navješćenja. Umjesto mira na zemlji i
dobre volje prema ljudima, sada se ćešće govori: “Mir na
zemlji meću ljudima dobre volje”.

Mećuim, anđeoska poruka je bila da će mir doći
na Zemlju, ne zbog dobre volje ljudi palog ćovjećanstva
jednih prema drugima, već zato što se Božja dobra volja i
namjera prema njegovim ljudskim stvorenjima tada oći-
tovala kroz roćenje Isusa kao Spasitelja i budućeg Kralja
svijeta. Božja dobra volja prema ljudima pokazala se u
njegovim obećanjima da će poslati Spasitelja, a još više
kad se Spasitelj rodio. Božja dobra volja prema ćovjećan-
stvu dodatno se pokazala uskrisivanjem Isusa od mrtvih.

Iako nije priznata od strane svijeta, Božja dobra
volja nastavila se kroz pripremu Isusovih sljedbenika da
žive i vladaju s njim u njegovom kraljevstvu. Svijet će s
vremenom priznati Božju obilnu milost kroz uskrsnuće
ovih od mrtvih kako bi mogli biti povezani s Isusom u
dijeljenju blagoslova Kraljevstva mira i života ljudima
svih naroda.

OĆITOVANJE DOBRE VOLJE MEĆU LJUDIMA

Božja dobra volja treba se oćitovati kroz vršenje
kontrole vlasti nad cijelim ćovjećanstvom. To će biti
pomoću te prorećene vlasti na ramenu Kneza mira. Kroz
tu davno obećanu ispravnu i pravednu vlast, ljudima će
biti osiguran mir i sigurnost, te će im biti dana prilika da,
poslušnoću, budu vraćeni u savršenstvo i žive vjećno.
Sve će to biti učinak Božje dobre volje prema njegovim
ljudskim stvorenjima.

Konaćno, i kao rezultat uzdizanja ćovjećanstva u

pravednosti i ljubavi tijekom Kristova kraljevstva, svi voljni i poslušni među ljudima će naučiti što je pravi i trajni “mir na zemlji”. Naučit će, također, širiti dobru volju, dobra djela i ljubav prema svojim bližnjima kroz vijekove vječnosti—sve je to učinak one vijesti “iz Betlehema,” koju su anđeli tako davno objavili. ■